

Trojanjelské posolstvo

(Zj 14,6-20)

Po úvodnom predstavení 144 000 panencov prichádza opis ich záverečného posolstva pre tento svet. Ten je symbolicky vyjadrený tromi anjelmi letiacimi stredom neba, oznamujúcimi záver veľkej drámy, ktorej hlavné postavy už poznáme, keďže boli Jánom odhalené a opísané.

„A videl som iného anjela, letiaceho prostredkom neba, ktorý mal večné evanjelium, aby ho zvestoval tým, ktorí bývajú na zemi, a každému národu i pokoleniu i jazyku i ľudu a hovoril veľkým hlasom: Bojte sa Boha, a dajte mu slávu, lebo prišla hodina jeho súdu, a klaňajte sa tomu, ktorý učinil nebo i zem i more i pramene vôd.“(Zj 14,6-7)

Anjelom je nazvaný Boží ľud, ktorý sa má vyznačovať nebeskou čistotou a slávou tohoto posla. Poverenie zvestovať evanjelium nebolo nikdy dané anjelom, ba práve naopak, tí sú len „**svetoslužobnými duchmi**“ (Žid 1,14) tým, ktorí „**večné evanjelium**“ zvestujú. Výraz „**večné**“ poukazuje na to, že sa nejedná o nejakú novú správu, nové výnimočné svetlo, ktoré mnohí vykladači, či kazatelia vyhľadávajú, ale o biblické pravdy známe od počiatku sveta, t. j. spasenie skrze vieru v zástupnú smrť Ježiša Krista. A tak posolstvo 1. anjela v sebe nesie posolstvo nádeje – nádeje vykúpenia z moci hriechu.

Toto posolstvo nás má taktiež pripraviť na súd, ktorý prebieha nad zemou.

„Aby ľudia mohli obstať v Boží deň, musela sa uskutočniť veľká duchovná obnova. Boh videl, že mnohí z jeho vyznáčov stratili zo zreteľa večnosť. Preto im vo svojej milosti chcel poslať varovné posolstvo, aby ich prebral zo spánku a pripravil na príchod Ježiša. Túto varovnú zvesť zaznamenáva 14. kapitola knihy Zjavenia.“ (Veľký spor vekov)

V texte siedmeho verša je použitý grécky výraz označujúci súdenie, to znamená proces zahrňujúci prieskum životných záznamov, obžalobu, rozsudok oslobodenia, rozsudok viny, udelenie večného života alebo výrok smrti. Anjel teda oznamuje, že nad ľuďmi práve prebieha podrobný prieskum ich životných záznamov¹, vrátane vynesenia rozsudku. Práve preto Kristus povedal, že pri jeho príchode si ľudia už len odnesú svoju odmenu: „**A hľa prídem skoro a moja odplata so mnou, aby som odplatil jednému každému podľa toho, aký bude jeho skutok.**“ (Zj 22,12)

Anjel nás vyzýva, aby sme sa „**báli Boha**“. Starý zákon strach pred Bohom, alebo bázeň, spája so zachovávaním Božieho zákona (5Moj 6,2; Kaz 12,13). Tým chce povedať, že Boží strach nie je pocit, ale postoj človeka k Bohu, t. j. človek nie je kresťanom len vyznaním úst, ale svojím životom.

Anjel končí svoje oznámenie výzvou k Bohu ako Stvoriteľovi, kde cituje slová 4. prikázania týkajúceho sa sobotného dňa odpočinku (2Moj 20,8-11). Je to celkom logické, keďže svätenie sobotného dňa bolo prejavom úcty k Bohu ako Stvoriteľovi všetkého. Tento obraz Boha, spolu so sobotou, bude v závere dejín oživený.

„A iný, druhý anjel nasledoval a hovoril: Padol, padol Babylon, to veľké mesto, ktoré vínom hnevu svojho smilstva napájalo všetky národy.“ (Zj 14,8)

Ján sa výrazom „**padol, padol**“ odvoláva na SZ proroctvo o starovekom Babylone (Iz 21,9; Jer 51,8). Nehovorí však o jeho existenčnom úpadku a teda zániku, ale o morálnom klesnutí až na samotné dno. I keď v čase konca Babylon zanikne, predsa v období zvestovania evanjelia bude práve naopak, na vrchole svojej moci.

Vínom svojho smilstva bude opájať všetky národy – jeho moc bude globálnych rozmerov. „**Víno smilstva**“ je snaha o spojenie náboženskej a politickej moci, ktorú SZ proroci vnímali ako porušenie zmluvy s Hospodínom a nazývali ju smilstvom. Zjavenie o ňom hovorí ako o víne, teda niečom opojnom, čo má zatemniť mysle politických a náboženských predstaviteľov sveta. Sedemnásť kapitola túto snahu Babylona opisuje nasledovne: „**s ktorou smilnili kráľovia zeme, a spili sa vínom jej smilstva obyvatelia zeme.**“ (Zj 17,2)

„Svedené národy se budú spojovat s Babylonem doby konce z důvodu ekonomické bezpečnosti (Zj 18,3.9-19). **Bude znovu zaveden středověký systém státního náboženství.**“ (Zjevení Janovo, průvodce knihou Zjevení)

„A iný, tretí anjel nasledoval za nimi a hovoril veľkým hlasom: Jestli sa niekto bude klaňať šelme a jej obrazu a prijme znamenie na svoje čelo alebo na svoju ruku, bude aj on piť z vína hnevu Božieho, z nemiešaného, ktoré je naliate v poháre jeho hnevu, a bude sa mučiť v ohni a síre pred svätými anjelmi a pred Baránkom, a dym ich mučenia bude vystupovať na veky vekov. A nebudú mať odpočinku ani vodne ani vnoci, tí, ktorí sa klaňajú šelme a jej obrazu, a jestli niekto prijme znamenie jej mena.“ (Zj 14,9-11)

¹ pre podrobný výklad začiatku súdu Božieho vid'. výklad k Zj 10,8-11

Hnev Boží prichádza, aby zastavil zhubný vplyv tohto politicko-náboženského paktu, ktorý sa bude snažiť odstrániť každého, kto bude vyznávať pravú vieru v Boha a bude odmietať podvoliť sa mu. Príchod Božieho hnevu je príchodom Božej spravodlivosti, ktorá je neriedená Božou milosťou. Táto spravodlivosť prichádzala v dejinách len veľmi zriedkavo, keďže: **„on súc milosrdný odpúšťal ich nepravosti a nezahubil a mnoho ráz odvrátil svoj hnev a nezobudil všetkej svojej prchlivosti.“** (Ž 78,36-38)

„Večný oheň“ neoznačuje dĺžku trvania, ale absolútne, definitívne zničenie na večné veky. Je preto označením kvality a nie kvantity. V Biblii je večný oheň spájaný s Edomom či Sodomou a Gomorou, ktoré dnes už síce nehoria, ale boli zničené definitívne. (Iz 34,8-10; Jud 7)

„Tu je trpezlivosť svätých, tu tí, ktorí ostríhajú prikázania Božie a vieru Ježišovu.“ (Zj 14,12)

Boží ľud je vyzývaný k tomu, aby sa odvážne postavil nadchádzajúcej kríze, ktorá sa nedá zvládnuť bez viery Ježišovej. Tá nie je len teoretickým presvedčením, že Boh je, pretože **„ty že veríš že je jeden Boh? Dobre robíš. Aj démoni veria a trasú sa.“** (Jakub 2,19)

„A počul som hlas z neba, ktorý mi hovoril: Píš! Blahoslavení sú mŕtvi, ktorí odteraz zomierajú v Pánovi. Áno, tak hovorí Duch, aby si odpočinuli od svojich prác, a ich skutky nasledujú s nimi.“ (Zj 14,13)

Výzvu „**píš**“ nachádzame v Zjavení len trikrát (Zj 19,9; 21,5), pričom vo všetkých troch prípadoch nasleduje blahoslavenstvo. Tých je v Zjavení Jána celkom sedem. Avšak spomedzi všetkých biblických blahoslavenstiev je toto jedno z najzaujímavejších – spája šťastie so smrťou, pričom sa nevzťahuje na každého, ale len na tých, čo **„zomierajú v Pánovi“**.

Zrejme má prísť na zem niečo strašné. Po trojanjelskom poslanstve príde k ukončeniu doby milosti ako vrazil samotný Kristus (Mt 24,14) a príde k záverečnému súženiu (Mt 24,21-22). Boh vie kto obstojí a kto si má oddýchnuť v hrobe. Koho viera bude pevná ako skala a koho viera môže pohasnúť, kto sa už natrápil za svoj život a vybojoval si živú vieru a kto bude svedčiť až do príchodu Krista pred celým vesmírom.

„A videl som a hľa, ukázal sa biely oblak, a na oblaku sedel podobný Synovi človeka a mal na svojej hlave zlatú korunu a vo svojej ruke ostrý srp. A iný anjel vyšiel z chrámu volajúc veľkým hlasom na toho, ktorý sedel na oblaku, a hovoril: Pošli svoj srp a žni, lebo ti prišla hodina žať, pretože dozrejúc uschlo žnivo zeme. A ten, ktorý to sedel na oblaku, hodil svoj srp na zem, a požatá bola zem.“ (Zj 14,14-16)

Ježišov príchod na oblaku v moci a sláve predpovedá písmo na viacerých miestach (Dn 7,13; Mt 24,29-30; Mk 14,62; Sk 1,9-11). Obraz žatvy je prevzatý z podobenstva o kúkoli, kde žatva predstavuje skonanie sveta a dobré semeno Boží ľud. (Mt 13,39) Ten je podľa Zj 14,15 už pripravený na žatvu. Kristus teda prichádza v čase, keď je jeho ľud pripravený tak ako predpovedal Peter apoštol, a to že Boh nemešká ale zhovieva vzhľadom na našu pripravenosť resp. nepripravenosť. (2 Pt 3,9)

„A zase iný anjel vyšiel z chrámu, ktorý je na nebi, a mal aj on ostrý srp. A ešte iný anjel vyšiel z oltára, ktorý mal moc nad ohňom, a zavolať veľkým krikom na toho, ktorý mal ten ostrý srp, a povedal: Pošli svoj ostrý srp a srež strapce vinice zeme, pretože dozrely jej hrozná. A anjel hodil svoj srp na zem a orezal vinicu zeme a hodil do veľkého lisu hnevu Božieho. A lis bol šliapaný vonku za mestom, a z lisu vyšla krv, ktorá siahala až po úzdu koňom na tisíc šesťsto štádií čiže honov“. (Zj 17,17-20)

Anjel vychádza od oltára, z pod ktorého, symbolicky povedané, duše mučeníkov volali po spravodlivom súde a odplate pre tých, ktorí ich zabili². Boh im prisľúbil, že ten čas príde, ale až po krátkej dobe. Tá doba nadišla. Rozsah krviprelievania je 1600 štádií (cca 298 km). Tento číselný údaj dostaneme ako 4x400, pričom číslo 4 predstavuje v prorockých geografickú univerzálnosť. 1600 štádií tým vyjadruje udalosť celosvetových rozmerov. Cieľom tohto obrazu nie je desiť, ale dodať istotu v konečné Božie víťazstvo a taktiež v to, že Boh nie je ľahostajný a neignoruje zlo.

„Mnohí padnú svojej ľahkovážnej bezbožnosti za obeť. Ján upozorňuje kresťanov všetkých čias, že aj pre cirkev je pokušením ľahkovážne nasledovať „cisárske praktiky“: slúžiť sebazbožňujúcim ľudom, holdovať im, brať na ľahkú váhu vieru a vernosť ku Kristu, latentne koketovať s hriechom. Je teda lepšie, ak cirkev má martýrov, ktorí prelievajú krv pre Krista, ako mať Božím súdom odsúdených, ktorí prelievajú svoju krv kvôli vlastnej bezbožnosti a hlúposti.“ (Pohľad do posledných čias)

² viď výklad k Zj 6,9-11